OBČANI O SEBI IN DRUGIH

V OSMIH URAH 5000 IZVODOV NAŠE SKUPNOSTI

Končno je le prišel čas, ko je v vsako družino začela redno prihajati Naša skupnost. Vseskozi smo jo imeli za našo, toda težave z dopisniki, roki, s kolportažo in z drugim, predvsem pa finančna plat so nam onemogočale, da bi list že pred leti prihajal tja, kamor smo si želeli, to je v vsako družino in tako občanom tolmačil ter prikazoval življenje in delo občinske skupščine in občanov. Dokaj nesigurni smo bili tudi glede sprejema Nsk v vsaki družini, saj smo mislili, da je resnično dobrodošla le pri tistih, ki so nanjo naročeni ali pa jo dobivajo po nekakšni „službeni" dolžnosti. Pa smo se pošteno zmotili. Tako nam je vsaj pokazala prva brezplačno razdeljena Naša skupnost.

O načinu razpečevanja lista, o njegovem sprejemu in dogodivščinah, ki sta jih pri tem doživela, smo povprašali Gorazda Šturma in njegovega prijatelja Staneta Bečiča, oba doma iz Most.

„Kdo vaju je nagovoril in pripravil do tega, da sta prevzela razpečevanje lista na Kodeljevem in v Mostah? "

„Mene je pripravil do tega stric Bogdan, ki sodeluje pri tem listu, jaz pa sem nagovoril še prijatelja Staneta in skupaj sva prevzela skrb

Stane Berčič: „Nekateri stari ljudje so Našo skupnost odklanjali, ker niso vedeli, da je brezplačna."

za to, da bo list pravočasno in vsem prišel v roke."

„Pa je šlo hitro? "

„Še kar, toda bilo je 5.000 izvodov in te številke ni podcenjevati," mi je odgovoril Gorazd.

„In kako sta začela? "

„Prve izvode sva raznesla že v nedeljo dopoldne, preostale pa sva začela raznašati istega dne okoli treh popoldne."

„Koliko sta jih raznesla tisti dan? "

„Vse, trajalo pa je do polnoči."

„Sta imela kake težave pri tem? "

„V tistem pomenu, kot jih imajo davkarji, poštarji in inkasanti prav gotovo ne. Imela pa sva jih zato, ker nisva poznala vseh vhodov v stanovanja, posebno tam, kjer so hiše raztresene. Tudi kondicije nama je manjkalo, saj sva več kot 8 ur tekala od hiše do hiše in napravila kar precej kilometrov," je pripomnil včasih aktivni nogometaš Slovana 25-letni Stane Berčič.

„Gotovo sta pri tem naletela na kako posebnost? "

„Posebnost – da, celo presenečenje, ko sem videl, s kakšnim veseljem in naklonjenostjo so ljudje sprejemali list. Vsi so ga poznali, celo mnogo bolje kot jaz. Tudi otroci: ko so naju zagledali, da raznašava Nsk, so hoteli vsak svoj izvod in vsak bi rad v njem reševal križanko. Nekateri so že naprej vpili: Naša skupnost je prišla, Naša skupnost je prišla! Takrat mi je bilo skoroda neprijetno, da lista nisem bolje poznal," mi je rekel Stane.

„Sta sploh doživela kako negodovanje ob tem? "

„Nekajkrat sva naletela na stare ljudi, ki so list odklanjali z mislijo, da bo treba zopet nekaj plačati. Neka ženska naju je celo napodila, češ da ima že toliko in toliko listov in da ne bo plačevala še tega. No, vsem takim sva raztolmačila, da je list brezplačen in da ga v celoti plača občina," je dejal 4 leta mlajši Stanetov prijatelj Gorazd.

„In vidva, sta zadovoljna s plačilom za raznašanje? "

„Sva."

„In kdaj sta dobila denar? "

„Takoj prvega."

„Imate kake pripombe k raznašanju lista? "

„Ne, nobenih, le kondicijo bova morala nabirati že prej in ne le na dan raznašanja lista."

„Kaj nimata kondicije pri 21 oziroma pri 25 letih? "

„Mislila sva, da jo imava, toda po osmih urah beganja od hiše do hiše sva ugotovila, da nama je še precej manjka."

„Mogoče je vama pri tem manjkal kak rekvizit? "

„Ta prav gotovo."

„In kateri? "

„Dolgoprogaški čevlji."

„Pa si jih bosta nabavila? "

„Prvega bova že v njih."

Tako je potekal naš razgovor, zdaj z enim, zdaj z drugim in oba sta mi živo pripovedovala, kako je bilo z raznašanjem časopisa. Vse skupaj sta vzela pol za šalo pol zares, list pa sta le raznesla v osmih urah, in to v nedeljo. Upam, da ga bosta, ko bosta imela „ta prave" čevlje, raznesla še prej v zadovoljstvo občanov, pa tudi nam. Ob tem pa jima uredništvo želi vse najlepše in prav tako lep sprejem Nsk pri občanih kot do sedaj.

NERED V ČAKALNICI

Razgovor z zdravnikom splošne prakse 41-letnim Valterjem Koserjem v zdravstvenem domu dr. Miha Kamina v Mostah je bil zanimiv in mi je domala potrdil tisto, kar sem pričakoval od razgovora. Povedal mi je tudi več stvari, ki bodo zanimive tudi za občane in njim je namenjen tudi ta zapis, katerega naj upoštevajo tudi pri obiskih v zdravstvenem domu.

„Zanima me, kako se soočujete s pacienti in kakšen je prvi stik z njimi? "

– Prvi stik je ponavadi najslabši in se ga v taki obliki najmanj želim. Ta je že v čakalnici in pogled na veliko število bolnikov ni razveseljiv. Tudi ljudje se v čakalnici obnašajo, kot bi bili v gostilni in tako motijo zdravstveno osebje pa tudi vse tiste, ki so resnično bolni.

„Pa lahko ugotovite, kdo je res bolan in kdo ne? "

– To je pa že težje. Med pacienti je tudi veliko simulantov in prav ti si najbolj prizadevajo, da bi bili videti bolni. Zdravnik sicer lahko ugotovi, kdo je bolan in kdo ne, toda za to mora imeti čas. Ker pa dnevno pregledam tudi do 50 ljudi, si lahko mislite, kakšni so ti pregledi. S tem ne mislim reči, da se zdravnik ne potrudi, toda če se bo z enim pacientom zamudil pol ure, z drugim pa pet minut, potem tudi to ni v redu. Težko je ustreči vsem in če bi bil jaz v pacientovi koži, bi tudi nergal nad zdravnikom. Toda ljudje morajo vedeti, da je danes zdravnikov prav toliko kot pred desetimi

Dr. Valter Koser: „Med pacienti je tudi veliko simulantov in prav ti si najbolj prizadevajo, da bi bili videti bolni."

leti, ljudi pa veliko več, da sploh ne govorim o sezonskih delavcih.

„Je teh precej? "

– Zelo veliko in tudi mnogo več bolezni je med njimi kot med drugimi. Je pa to razumljivo. Stanujejo v mnogo slabših stanovanjih kot drugi, imajo slabše osebne dohodke in si ne morejo privoščiti vsega tistega kot človek z boljšo plačo. Zato je med njimi mnogo več obolelih, predvsem na prebavilih.

„So še druge posebnosti glede bolezni pri sezonskih delavcih? "

– Kakšnih večjih ni.

„In vendar imajo ljudje občutek, da pri njih ni ravno higiena na najvišji ravni? "

– To je res, toda ni tako zaskrbljujoče. Je pa med njimi nekaj več srbečice, ki je res posledice nehigiene pa tudi pomanjkanja stanovanj, saj bi to bolezen imel še kdo drug, če bi stanoval v nabiti baraki brez potrebnih sanitarnih instalacij.

„Kakšen je vaš delovni dan? "

– Delam normalno kot drugi, le verjetno intenzivneje kot marsikje drugje, saj so ljudje venomer na vratih in vsakomur se mudi. Tudi po pet jih pride v sobo in vse to me sili, da čimprej naredim.

„Kako pa dežurna služba? "

– To pa je poglavje zase. Dežurstva je precej in tudi ljudje so takrat, kadar potrebujejo dežurnega zdravnika, veliki egoisti. Kličejo ga za vsako malenkost in želijo zdravnika na dom. Pri tem pa ne vedo, da je morebiti nekje drugje nekdo, ki resnično rabi zdravnika. Zato naj ljudje vedo in si zapomnijo, naj dežurnega zdravnika kličejo res tedaj, ko ga rabijo.

„Kako pa je z alkoholiki? Kot vem, je tudi v naši občini ta problem kar velik!"

– Res je, tudi naša občina ima veliko alkoholikov in so potrebni zdravljenja. Toda na žalost je tako, da ni zakona, s katerim bi prisilili alkoholike, da bi se zdravili. Pripomnil bi še, da je v Jugoslaviji nad 15 % vseh ljudi alkoholikov, da potrošijo letno na primer za alkohol nad 250 milijard in da pride na vsakega Jugoslovana 12 litrov čistega alkohola! Pri tem se izgubi tudi 10 let delovne dobe.

„Kako skušamo tem ljudem pomagati? "

– Na razne načine, toda o nekem uspehu še ne moremo govoriti, vsaj ne v veliki množini. Pred kratkim je bilo v naši občini ustanovljeno društvo ozdravljenih alkoholikov in z njimi si mnogo obetamo – da bo pomagano vsaj tistim, ki bodo zmogli toliko volje in se bodo šli zdravit.

„Kakšni pa so osebni dohodki zdravstvenega osebja? "

– Splošno je znano, da so osebni dohodki v zdravstvu pod poprečjem in da je za družbene službe čedalje manj denarja. Pri tem je udarjeno nižje kvalificirano zdravstveno osebje. Zaradi pomanjkanja denarja smo morali zapreti ambulanti v Dolskem in Jaršah. Koliko zaslužim in če imam bajno blačo – to pa naj vam pove podatek, da dobim za uro dežurstva 7,50 din.

„So kakšne značilnosti, s katerimi se srečuje vaš zdravstveni dom kot celota? "

– Nekih posebnih ni, le da ima naš zdravstveni dom več venеričnih obolenj kot podeželski zdravstveni domovi. To pa je zopet razumljivo glede na sestav prebivalstva. Čeprav ni množični pojav, pa so te bolezni v porastu in treba jim bo posvetiti več pozornosti.

To in še marsikaj mi je pripovedoval simpatični zdravnik. Pri tem pa sem spoznal in dojel njegovo željo, da bi se ljudje predvsem dostojneje obnašali, kadar prihajajo k njemu po pomoč. Na zdravnika moramo res gledati z druge perspektive, kot si včasih domišljamo. S tem bomo koristili tudi sebi.

E. SVETEK

POTREB VELIKO, DENARJA MALO

Nekdanji direktor Veletekstila in sedanji lastnik bifeja „Pri Lojzetu" v Zalogu je 57-letni Lojze Bukovec. Leta 1968 je bil upokojen, toda duša mu ni dala mira, da bi užival pravi pokoj. Zopet je prijel za delo, tokrat kot gostilničar, saj je bil izučen za trgovca pa tudi poznejše službe so ga vodile po trgovskih poslih. Rojen je bil v Beli Krajini,

Lojze Bukovec: „Otroški vrtec v Zalogu gradijo že od leta 1970 in se gradnja vleče kot povest o jari kači"

toda od leta 1941 živi v Zalogu. Od tu je odšel leta 1942 v partizane. Po vojni se je kot kapetan I. klase vrnil v Zalog in tu ostal, saj mu je žena pristna Založanka.

„Pred časom ste imeli v Zalogu veliko akcijo zaradi podvozov. Kako gledate na to? "

„Mislim, da so take akcije v redu, saj so v korist občanom. To smo posebno dobro čutili po obiskih sestankov, sklicanih v ta namen. Seveda pa ne bi smeli podobnih akcij izkoriščati v napačne namene in izkrivljati prvotnih zahtev."

„Pa ste imeli še kako akcijo splošne koristi v Zalogu? "

„Prave akcije sicer ni bilo, toda vsi smo se zavzemali, da bi čimprej naredili otroški vrtec. Začeli so ga graditi že leta 1970, toda sedaj se vleče gradnja v nedogled. To ljudi jezi, saj iz dneva v dan vidijo, kako se gradnja draži in kako nemočni so pri nekaterih stvareh."

„Pa vaše delo v krajevnih organizacijah? "

„Da je ne vem kako plodno, ne bi mogel reči, da je povsem brez koristi pa tudi ne. Če je potrebno, rade volje pomagam tako v KS kot v drugih organizacijah."

„Ali delajo v teh organizacijah tudi mlajši? "

„Ne, to pa ne. Povečini smo starejši in čas bi že bil, da bi delo prešlo na mlajše. Tudi sicer je težje delati kot nekoč. Zalog je bil včasih mnogo manjši, kot je danes in vse ljudi sem poznal. Danes je popolnoma drugače.

MERCATORJEVA SAMOPOSTREŽNA TRGOVINA

Zadvorčani so dobili sodobno samopostrežno trgovino z okusno opremljenim in urejenim bifejem, v katerem se kupci lahko tudi okrepčajo. Investitor je veletrgovina Mercator, ki si je s tem objektom pridobil novo lepo urejeno poslovalnico.

MLADI, POGUMNEJE NAPREJ!

Na pobudo predsednika občinskega mladinskega komiteja Moste–Polje tovariša Permeta in nekaterih članov ZK iz Zadvora je bil v četrtek 16. marca sklican sestanek z mladimi v Zadvoru. Čeprav jih je bilo pozvanih bolj malo, jih je vendarle prišlo 19. Na tem prvem sestanku so se dogovorili o začetku delovanja mladinske organizacije v Zadvoru. Izvolili so 7-članski mladinski odbor, ki ga vodi Lado Pajk, tajniške posle bo vodila Zdravka Dimnik, blagajno pa Alenka Moškrič.

Na sestanku so se veliko pogovarjali o tem, kaj si mladi pri nas žele, še več pa o tem, kakšne možnosti imajo. Ugotovili so, da bi lahko storili kaj več, kot so, čeprav so njihove možnosti za uveljavljanje precej skromne, ker ni organizirana tista dejavnost, ki bi jih predvsem zanimala. Dramska sekcija je preozka, za telesno kulturo so slabi pogoji, od mladinskega kluba praktično ni ostalo nič. Vse bi bilo treba organizirati na novo. Mladi so zdaj prišli do zaključka, da nima nobenega smisla ponovno organizirati mladinski klub, velja pa organizirati klub za vse občane; seveda bi ga najbolj rabili prav mladi. Ostaja pa še odprto vprašanje kako obnoviti prostore, ki so jih do zdaj uporabljali, in kako priti do opreme. Ugotavljajo namreč, da ne gre več brez pomoči starejših, zlasti pa ne brez sodelovanja s krajevno skupnostjo in drugimi političnimi organizacijami. Vse kaže, da ni moč skoraj nič organizirati brez starejših občanov, saj bi bilo škoda opuščati pomoč starih organizatorjev, kajti mladi večinoma hodijo v šolo, študirajo ali imajo druge obveznosti. Če bosta prisotni dobra volja in medsebojno razumevanje, predvsem pa če bo več aktivnosti mladih, se bo dalo marsikaj storiti. Ne gre zametavati starih izkušenj, čeprav so tu pa tam morda malo zastarele. Te bi se dalo koristno popraviti in uporabiti pri nadaljnjem delu.

Začetek je tu, potrebno se je lotiti stvari načrtneje in uspeh ne bo izostal, saj je to v interesu mladih in starejših; predvsem mlajših, ki imajo še vse življenje pred seboj, izkušenj pa manj.

Mladim v Zadvoru želimo veliko uspeha.

ALOJZ KASTELIC

DELOVNE ORGANIZACIJE ČESTITAJO

za občinski praznik in praznik dela 1. maj

Stanovanjsko podjetje

BEŽIGRAD-MOSTE

TOPNIŠKA 58

TEHNIKA LJUBLJANA

GRADBENO PODJETJE

TEHNIKA

LJUBLJANA, VOŠNJAKOVA 8

— gradi in projektira vse vrste inženirskih zgradb
— prodaja gradbene objekte za trg
— izvršuje usluge tujim naročnikom in prodaja lastne izdelke v ekonomskih enotah
— opravlja zunanjetrgovinski promet
— izvaja investicijska dela v tujini

INDOS

INDOS

Industrija transportnih in hidravličnih strojev

LJUBLJANA — MOSTE
INDUSTRIJSKA CESTA

Proizvajamo:

baterijske viličarje VE-600 kp
baterijske viličarje VE-1000 kp
baterijske viličarje VE-1200 kp
baterijske viličarje VE-1500 kp
baterijske viličarje VE-2000 kp
diesel viličarje VD-1500 kp
diesel viličarje VD-2000 kp
diesel viličarje VD-2500 kp

Združene papirnice Ljubljana, Vevče

Pošta LJUBLJANA-POLJE

PAPIR VEVČE

NAJKVALITETNEJŠI PAPIR ZA UMETNI TISK
IZDELUJEJO EDINOLE V PAPIRNICI VEVČE